

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Враца, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Пенка Т. Петрова
Ана Б. Ангелова-Методиева

като разгледа докладваното от Пенка Т. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20211400500493 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството се движи по реда на чл.258 и сл.ГПК.

"АЕЦ Козлодуй" ЕАД гр.Козлодуй,е обжалвало решение на РС гр.Козлодуй от
06.08.2021г.,постановено по гр.д.№ 431/2021г.,в частта,в която са уважени предявените
против въззивника искове при условията на обективно съединяване с правно
основание чл.344 ал.1 т.т.1-3 КТ.

Поддържа се във въззивната жалба,че обжалваното решение в атакуваните му
части е неправилно и необосновано – постановено при неправилно приложение на
материалния закон и доказателствата по делото,поради което се иска неговата отмяна,и
постановяване на ново от въззивната инстанция,с което предявените искове се
отхвърлят в уважените им части.Излага се,че първоинстанционният съд не бил отчел и
обсъдил всички доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност,и ги бил
преценил погрешно.Не били обсъдени възраженията на въззивника/с отговора/
относно поддържания факт,че към датата на уволнителната заповед въззиваемият не е
имал качеството на "****" към въззивника.Не било открито производство по оспорване
на представения Устав на СНЦ"СЯЕ",с което било допуснато процесуално
нарушение.Неправилно първоинстанционният съд не бил уважил доказателствените
искания на въззивника за събиране на доказателства на осн.чл.192 ал.1 ГПК от
СНЦ"СЯЕ" и ОС Враца.Излагат се подробни доводи и съображения.Поддържа се,че

въззиваемият не се ползва от закрилата на чл.344 ал.3 КТ.Заповедта за уволнение била правилна и законосъобразна,което се установявало от събраните по делото доказателства.Отново се излагат подробни съображения относно основателността на уволнителната заповед в съответните части,касаещи всяко от отразените в нея нарушения на трудовата дисциплина.Претендират се разноси за двете инстанции.

Противната страна не е подала отговор на въззивната жалба.От своя страна в срока за отговор е подала насрещна въззивна жалба против същото решение в частта,в която е отхвърлен иска на въззивника-ищец с правно основание чл.344 ал.1 т.3 КТ вр.чл.225 ал.1 КТ за разликата между уважената част на иска и пълния претендиран размер/25800 лв./ за периода 26.07.2021г.-08.10.2021г.,по която въззивникът-ответник не е ангажирал становище.

Настоящият състав намира въззивните жалби за редовни от външна страна,и процесуално допустими.Подадени са в преклузивните срокове по чл.259 ал.1 и чл.263 ал.2 ГПК,от страни в процеса,имащи право и интерес от обжалване, и против акт на съда,подлежащ на обжалване по смисъла на чл.258 ал.1 ГПК.

Пред въззивната инстанция не са събрани нови доказателства.

По същество:

Пред първоинстанционния съд въззиваемият-ищец е предявил против въззивника-ответник обективно съединени иски с правно основание чл.344 ал.1 т.1 КТ - за признаване за незаконно и отмяна на уволнението му, извършено със Заповед №НК-1/11.01.2021г.,с пр.осн. чл.344 ал.1 т.2 от КТ - за възстановяването му на заеманата от преди уволнението длъжност *** ,в П-ЕП-2-Р-ИР-СКУ-ТИА-ТИ-КИПХВО, Дирекция „Производство" ЕП-2 към въззивника и с пр.осн.чл. 344 ал.1 т. 3 от КТ - за заплащане на обезщетение по чл.225 ал.1 КТ за времето, през което е останал без работа,за периода от 08.04.2021г.до 08.10.2021г., в размер на 25 800 лв.

Ответното дружество-въззивник в срока и по реда на чл.131 ГПК е подало писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по подробно изложени съображения.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Установено е,че ищецът А. Ц. С. е работел в ответното дружество по безсрочен трудов договор, като последната длъжност, която е заемал е ***, в П-ЕП-2-Р-ИР-СКУ-ТИА-ТИ- КИПХВО, Дирекция „Производство" ЕП-2.

На 08.04.2021г. му е връчена заповед № НК-1/11.01.2021г. на изпълнителния директор на въззивника, с която му е наложено най-тежкото наказание - дисциплинарно уволнение,и трудовото му правоотношение е прекратено, за това, че като не е упражнил правата и не е изпълнил задължения, произтичащи от заеманата от него длъжност, определени в длъжностната му характеристика и вменени му с

нормативни и вътрешнодружествени документи, е нарушил нормативно установените изисквания за безопасност при пожар, и не е спазил правилата за пожарна безопасност, в противоречие с установените правила, в лаборатория КИП и ХВО, находяща се в сградата на ХВО-2 помещение № ХВ215 /с категории по пожарна опасност Ф5Д/, на територията на ЕП-2 на въззивника, което нарушение е констатирано на 04.03.2020г. от органите на РСПБЗН-АЕЦ Козлодуй при извършена проверка в сграда ХВО-2, ЕП-2 на въззивника. Установено било, че въззиваемият-ищец в първата инстанция е допуснал складиране на лесно запалими течности /етилов алкохол/, горими вещества и материали /пластмасови съдове с различен обем, кашони с оборудване, полиетиленови чували, съдържащи смола и други горивни материали/ в пространството между стоманобетонната плоча и подовата настилка в командната зала, обособено като двоен под на помещение ХВ№215, което е в общ обем, без прегради, изграден под командната зала, от където се контролира цялостния процес на ХВО-2 и преминават електрически проводници, захранващи апаратурата в командната зала, които в режима на нормална експлоатация на ХВО-2 осигуряват непрекъснато и в необходимите количества подаване на вода за охлаждане и регулиране на температурните режими за експлоатацията и производството при въззивника и използването на двойния под в помещение ХВ215 не по предназначение и в нарушение на нормативно установените изисквания за безопасност, въпреки съществуващата абсолютна забрана за съхраняване на резервни части, химикали и други материали, които в момента не се използват в технологичния процес, освен ако не са устроени за тези цели.

Ищецът оспорва дисциплинарната заповед и иска да бъде отменена като незаконосъобразна по съображения, че е налице нарушение на чл.194 ал.1 от КТ. Поддържа, че дисциплинарната заповед е издадена след преклузивния 2-месечен срок от откриване на нарушението. Излага, че не е извършил нарушението на трудовата дисциплина, тъй като за същото е бил наказан с административно наказание по реда на ЗАНН, но с влязло в законна сила съдебно решение, наказателното постановление е отменено като незаконосъобразно. Излага съображения, че е нарушено и правото му на предварителна закрила по чл.333 ал.1 т.5а от КТ, от която той се ползал като представител на работниците в Комитет за условия на труд по чл.28а ал.1 ЗЗБУТ, избран с мандат 4 години съгласно Протокол от 28.02.2020г. на Събрание на пълномощниците, избрани от работниците и служителите на въззивника, както и по чл.333 ал.3 от КТ, от която се ползва като *** на СНЦ "Синдикат на ядрените енергетици" гр.Козлодуй.

Ответникът оспорва твърдението на ищеца, че при уволнението му не е спазен срока по чл.194 ал.1 от КТ за налагане на наказанието, като излага доводи, че срокът е спазен съобразно правилото на чл.194 ал.3 КТ. Представя писмени доказателства – присъствена форма и болнични листа, за периода от месец март 2020г. до месец април 2021г./стр.177 - стр.234 /.

Твърди, че ищецът е извършил нарушението на трудовата дисциплина и правилно е наказан с най-тежкото дисциплинарно наказание предвид статута на ответника – обект от значение за националната сигурност. Излага доводи, че независимо, че наказателното постановление, с което ищецът е наказан за същото нарушение е отменено, то правилно е ангажирана отговорността му за същото, но като нарушение на трудовата дисциплина. Поддържа, че ищецът няма право на предварителна закрила по чл.333 ал.1 т.5а от КТ и оспорва легитимността на избора му за представител на работниците в Комитет за условия на труд по чл.28а ал.1 ЗЗБУТ, избран с мандат четири години съгласно Протокол от 28.02.2020г. на Събрание на пълномощниците, както и оспорва качеството му на *** на СНЦ "Синдикат на ядрените енергетици" гр.Козлодуй.

По делото е безспорно, че преди да наложи наказанието на ищеца, работодателят е изискал и приел писмените му обяснения по повод нарушението на трудовата дисциплина със Заповед № АД-664 от 10.03.2020г. ,връчена лично на ищеца на 30.03.2020г., удостоверено с подписа му/стр.142/.

С писмо изх. № 12/ 23.04.2020г. на ТЕЛК при МБАЛ „Св.Иван Рилски” гр.Козлодуй, работодателят е уведомен, че ищецът не попада под специалната защита на Наредба № 5/20.02.1987г. за болестите, при които работниците, боледуващи от тях, имат особена закрила, съгласно чл.333 ал. 1 от КТ.

Установено е и обстоятелството, което не се оспорва от ищеца, че с писмо изх. № 3680/01.12.2020г. работодателят е поискал на основание чл. 333 ал. 1 т. 2, т. 4 и т.5 от КТ разрешение от Инспекцията по труда за прекратяване трудовото правоотношение с ищеца и с писмо изх. № 20082947/18.12.2020г. е получил токова разрешение от Инспекцията по труда - гр. Враца.

Безспорно е по делото и ответникът не оспорва и твърдението на ищеца, че преди уволнението на последния, работодателят не е изискал (съответно не е получил) разрешение от Инспекцията по труда на основание чл. 333 ал. 1 т.5а от КТ, нито е изискал на основание чл.333 ал.3 от КТ предварително съгласие за уволнението на ищеца и от синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на синдикалната организация.

Видно от приложеното на стр.156 в делото писмо от Началник РСПБЗН-АЕЦ Козлодуй до работодателя, последният е уведомен, и е узнал на 05.03.2020г. за извършената проверка и вмененото на ищеца нарушение по повод пожарната безопасност на работното място. От датата на узнаване за нарушението на 05.03.2020г. за работодателя е отпочнал да тече 2-месечния преклузивен срок по чл.194 ал.1 от КТ за налагане на дисциплинарното наказание на ищеца.

Видно от приложените по делото присъствени форми и болнични листа на стр.177 – стр. 234, ищецът през месец март 2020г. е бил на работа общо 9 дни,през

месец април 2020г. е бил на работа общо 7 работни дни, през месец май е бил на работа общо 10 работни дни. През месец юни 2020г. е бил на работа общо 5 работни дни. През месеците юли, август, септември, октомври и декември 2020г. не е бил на работа, като за периода от 12.06.2020г. до 08.12.2020г. е бил в отпуск по болест. През месеците януари, февруари, март и април (до датата на връчване на дисциплинарната заповед на 08.04.2021г.) ищецът също не е бил на работа, като за периода от 05.02.2021г. до 17.04.2021г. е бил в отпуск по болест.

Представен от ищеца на стр.26-27 по делото е заверено копие на извадка протокол от 28.02.2020г. на Събрание на пълномощниците на работниците и служителите към въззивника, от който е видно, че ищецът е избран за представител на работниците в Комитет за условия на труд по чл.28а ал.1 ЗЗБУТ с мандат 4/ четири/ години. Същият протокол е представен и от ответника на стр.703 и сл. в делото. В протокола изрично е отбелязано, че събранието е редовно, тъй като на него са присъствали 67 пълномощници от общо 70 ,и, че ищецът е избран за представител на работниците в КУТ с 45 гласа.

Ответникът не оспорва протокола, а легитимността на избора на ищеца с 45 гласа „за” от 67 присъстващи и 70 – общ брой, като твърди, че изборът му е незаконен, защото е следвало да бъде избран с мнозинството на две трети от пълномощниците - арг. чл.7 ал.2 от КТ .

На стр.29 е представено по делото писмо на Председателя на УС на СЦН „Синдикат на ядрените енергетици”, гр.Козлодуй до работодателя от 14.03.2017г., с което последният е уведомен, че ищецът е *** на синдиката и се ползва от права по КТД. На стр.30 е представено удостоверение от 24.09.2020г. от Врачански окръжен съд за актуалното състояние на вписаното в регистъра при съда юридическо лице с нестопанска цел „Синдикат на ядрените енергетици”, гр.Козлодуй и управлението на сдружението, в което ищецът е вписан като зам.председател.

На стр.32 - 45 е представен заверен, но без дата и неподписан Устав на „Синдикат на ядрените енергетици”, гр.Козлодуй, където в чл.31 ал.3 са посочени органите на управление – Управителен съвет, който се състои от 7 члена – Председател, *** и ***и на сдружението.

В първото съдебно заседание съдът е приел молба от ищеца вх. № 262417/3.06.2021г. и приложено към нея Уверение издадено му за нуждите на настоящото производство от Председателя на СЦН „Синдикат на ядрените енергетици”, гр.Козлодуй удостоверяващо, че ищецът е член на УС и заема длъжността *** - заместник на председателя, че синдиката е самостоятелна организация, и, че осъществява синдикална дейност в структурата на работодателя-въззивник.

Пълномощникът на ищеца е представил копие на трудова книжка, в последното съдебно заседание,като поддържа, че за периода от 18.05.2021г. до 23.07.2021г. в срока на претендираното обезщетение е започнал работа по трудово правоотношение,и получава трудово възнаграждение в размер на 650 лева месечно.

По делото са събрани множество писмени доказателства,които са неотносими към предмета на спора,и настоящата инстанция не ги коментира.

Събрани са и гласни доказателства.Изслушаните свидетели установяват факти във връзка с констатиране на извършеното нарушение.Настоящият състав дава вяра на показанията на изслушаните свидетели,които са последователни,непротиворечиви,взаимно се допълват и подкрепят и от останалите доказателства по делото.

При така изяснената фактическа обстановка и събрани доказателства първоинстанционният съд приел предявените искове за основателни и доказани и ги уважил.Приел е,че заповедта за уволнение е неправилна и незаконосъобразна,тъй като към датата на уволнението му ищецът се е ползвал от предварителната закрила при уволнение по чл.333 ал.1 т.5а и по чл. 333 ал. 3 от КТ,и тя не е била преодоляна от ответника-работодател, който не твърди и не е ангажирал доказателства по делото да е искал и да е било дадено разрешение от инспекцията по труда и предварително съгласие от съответния синдикален орган за уволнението на ищеца.Само на това процесуално основание първоинстанционният съд отменил заповедта за уволнение и възстановил ищеца на заеманата от него от преди уволнението длъжност.Въззивната инстанция споделя крайните фактически и правни изводи на първата,свързани с незаконосъобразност на заповедта за уволнение,поради неспазване на процедурата по чл.333 ал.1 т.5а КТ,и намира,че решението в тази му част е постановено при правилно приложение на материалния закон и доказателствата по делото,като на основание чл.272 ГПК се присъединява и препраща към мотивите на първоинстанционния съд/в тази част на решението/.

В тежест на ответника - работодател е да докаже правилността на обжалваната заповед и факта, че правилно и при спазване нормите на КТ е прекратил трудовото правоотношение на ищеца.В тежест на ищеца е да докаже, че се ползва от предварителна закрила, като към датата на уволнението на 21.01.2021г. е бил избран за представител на работещите по безопасност и здраве при работа от общото събрание или от събранието на пълномощниците по реда на чл. 6 КТ, за времето, докато има такова качество ,за да се ползва от предварителната закрила, на която се позовава по чл.333 ал.1 т.5а от КТ.

С оглед разпоредбата на чл.344 ал.3 от КТ, в случаите, когато за извършване на уволнението се изисква предварителното съгласие на инспекцията по труда или на синдикален орган и такова съгласие не е било искано или не е било дадено преди

уволнението, съдът отменя заповедта за уволнение като незаконна само на това основание, без да разглежда трудовия спор по същество.

Съгласно чл.333 ал.1 т.5а в хипотеза като настоящата на чл. 330 ал. 2 т. 6 КТ работодателят може да уволни с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай работник или служител, който е избран за представител на работниците и служителите по безопасност и здраве при работа от общото събрание или от събранието на пълномощниците по реда на чл. 6 КТ за времето, докато има такова качество.

Съгласно чл.333 ал.7 от КТ, закрилата се отнася към момента на връчването на заповедта за уволнение.

Според въззивната инстанция ищецът-въззиваем с оглед доказателствата по делото се ползва от закрилата на чл.333 ал.1 т.5а КТ.

С протокол от 28.02.2020г. на Събрание на пълномощниците на работниците и служителите на въззивника, ищецът е избран за представител на работниците в Комитет за условия на труд по чл.28а ал.1 ЗЗБУТ с мандат 4 години – до 28.02.2024г. Това качество на ищеца безспорно е известно на работниците, които са го избрали и на работодателя, който е организиран провеждането на събранието, изпратил е свои други служители на него и се е запознал с протокола.

Неоснователни са доводите на въззивника, че ищецът не бил избран за пълномощник, респ., че изборът бил нищожен, тъй като не било налице необходимото мнозинство от 2/3 от членовете на ОС/пълномощниците/. Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че въпросът за легитимността на избора на ищеца с 45 гласа и при евентуална липса на изискуемо мнозинство от две трети от общо 70 гласа е такъв по законосъобразността на избора му и решаването му от съда в настоящия спор би имал действие занапред. Т.е. във всички случаи ищецът съгласно протокола за избор е избран към датата на връчване на уволнителната заповед и се ползва от предварителната закрила за това по чл.333 ал.1 т.5а от КТ.

Настоящият състав не споделя доводите на ответника, че избора на представители на работещите по безопасност и здраве при работа в КУТ по чл.28а ал.1 от ЗБУТ от събранието на пълномощниците следва да бъде с квалифицирано мнозинство 2/3/. Такова становище не намира опора в КТ. Специалният закон – ЗБУТ в чл.28а ал.1 предвижда изборът да бъде направен по реда на чл.6 от КТ, т.е. от общото събрание на работниците и служителите или според чл.6 ал.2 от събрание на пълномощниците на работниците. В ал.3 на чл.6 е предвидено, че за свикването, дейността и правата на събранието на пълномощниците се прилагат правилата относно общото събрание на работниците и служителите, а те са уредени в чл.6а от КТ. Съгласно чл.6а ал.3, събранието е редовно, ако на него присъстват повече от половината от работниците и служителите (пълномощниците), а според ал.4 общото

събрание на работниците и служителите приема решенията си с обикновено мнозинство от присъстващите, доколкото в този кодекс, в друг закон или в устав не е предвидено друго.

С оглед цитираните текстове решението за избор на представители на работещите по безопасност и здраве при работа в КУТ по чл.28а ал.1 от ЗБУТ от събранието на пълномощниците се взема с обикновено мнозинство, а не с квалифицирано. Правилото за квалифицирано мнозинство по чл.7 ал.2 от КТ, на което се позовава въззивника е приложимо само за избор на представители на работниците, които да представляват техните общи интереси по въпросите на трудовите и осигурителните отношения пред работодателя им или пред държавните органи.

Ирелевантни и неотносими са възраженията на пълномощника на ответника, че неупражняването фактически на задължения на ищеца като избран представител на работниците в Комитет за условия на труд по чл.28а ал.1 ЗЗБУТ, включително неподдаването на декларация опорочават легитимността на избора му на лице по чл.333 ал.1 т.5а от КТ.

По делото е безспорно, че работодателят не е изискал от Инспекцията по труда разрешение за уволнението на ищеца и на това основание, при което заповедта за уволнение се явява незаконосъобразна само на това основание и следва да се отмени.

Настоящият състав намира, обаче, че заповедта за уволнение не е незаконосъобразна и на другото процесуално основание, прието от съда. Съгласно чл.333 ал.3 от КТ, в случаите по чл. 330 ал. 2 т. 6 работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, само с предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. Според §1 т. 6 ДР КТ „Синдикално ръководство” е председателят и ***я на съответната синдикална организация. От доказателствата по делото не може да се направи категоричен извод, че въззиваемият е бил избран и е изпълнявал към датата на уволнението длъжността *** на СО.

Приложеното по делото Уверение, издадено на ищеца за нуждите на настоящото производство от Председателя на СЦН „Синдикат на ядрените енергетици”, гр.Козлодуй удостоверява, че ищецът е член на УС и заема длъжността *** - Заместник на председателя на синдиката, т.е. удостоверява, че ищецът е член на синдикалното ръководство/член на УС/ на „Синдикат на ядрените енергетици” при работодателя, но не и, че се ползва от предварителната закрила по чл.333 ал.3 от КТ, тъй като такава длъжност – зам. председател-*** не се ползва от закрилата на чл.333 ал.3 КТ. Уверението, издадено от председателя на синдиката е официален удостоверителен

документ и оспорването истинността на съдържанието му е в тежест на ответника, който го е оспорил по надлежния ред. Откриване формално но производство по чл. 193 ГПК, не е задължителен елемент от оспорването. В подкрепа на направения извод са и писмените доказателства, представени от ответника, и на които се позовава - учредителен протокол от 31.07.2014г., протокол № 4/ 01.07.2015г. и протокол от 27.08.2015г. представени по делото, в които длъжността на ищеца фигурира като зам. председател. Тези документи опровергават удостоверените с уверението обстоятелства за длъжността на ищеца към датата на разглеждане на делото. В този смисъл са и писмените документи, представени пред ОС Враца заедно със заявлението за регистриране на сдружението.

От значение за предварителната закрила при уволнение не е „легитимността“ на синдикалната организация в предприятието на работодателя, а тя да е учредена като поделение на съответната териториална, отраслова или национална синдикална организация – съгласно устава ѝ /аргумент от чл. 33 КТ/, и съответният работник или служител да е избран за неин председател или ***, каквито доказателства по делото липсват. Възлагане изпълнението на други длъжности на членове на УС/в случая на ***/ не попада в предметния обхват на чл. 333 ал. 3 КТ.

По тези съображения настоящият състав намира, че към датата на уволнението му ищецът не се е ползвал и от предварителната закрила при уволнение по чл. 333 ал. 3 от КТ и за ответника-работодател не е съществувало задължение да иска съгласие за уволнението на ищеца от съответния синдикален орган.

Независимо от изложеното заповедта за уволнение се явява незаконосъобразна само на основание първото процесуално нарушение, посочено по-горе.

При така изяснената фактическа обстановка предявеният иск с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 1 се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Основателен и доказан се явява и иска по чл. 344 ал. 1 т. 2 КТ за възстановяването на ищеца на заеманата от преди уволнението длъжност, който е акцесорен, и следва съдбата на главния, при което също следва да бъде уважен.

С оглед изложеното въззивната жалба на въззивника-ответник се явява неоснователна. Като такава следва да се остави без уважение, а първоинстанционното решение в тази му част – да се потвърди.

Основателен се явява и предявеният иск с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 3 вр. чл. 225 ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение, поради незаконното уволнение. Установено е, че ищецът е останал без работа за период от шест месеца след незаконното уволнение, претърпял е от това вреди, и е налице наличие на причинна връзка между уволнението и вредите, които са предпоставка за уважаване на иска. Правилно искът за обезщетение е бил уважен за периода от 08.04.2021г. - датата на връчването на заповедта, от която уволнението поражда действие до 26.07.2021г. -

датата на приключване на съдебното дирене по делото пред първа инстанция. За този период от три месеца и дванадесет работни дни при БТВ 4348.30 лева за пълен работен месец /м.06.2020г. с 22 работни дни/, на ищеца се дължи обезщетение от 15416,70 лева,от което за периода от 18.05.2021г. до 23.07.2021г.,когато е работил по друг трудов договор следва да се приспадне получаваното трудово възнаграждение от 650.00 лева месечно,при което дължимото обезщетение на ищеца за този период възлиза на 14 766.70 лева,за който размер е уважен иска, като за разликата до 08.10.2021г. или до претендирания размер от 25800.00 лева, съдът е отхвърлил иска като неоснователен, с оглед обстоятелството, че се претендира обезщетение за бъдещ период, ненастъпил към приключване на съдебното дирене.

Ищецът е подал насрещна въззивна жалба,с която обжалва решението на РС в частта,в която е отхвърлен иска му за посочения период и сума.В с.з.пред въззивната инстанция е извършена констатация от трудовата му книжка,от която се установява,че същият продължава да работи на друга по-ниско платена работа,на която получава 650 лв.Претенцията на ищеца за заплащане обезщетение за периода,за който е отхвърлена претенцията му по чл.225 ал.1 КТ е основателна.За периода 24.07.2021г.-08.10.2021г.,при установено от първоинстанционния съд БТВ в р-р на 4348,30 лв.дължимото обезщетение възлиза на 10673,10 лв.От тази сума следва да се приспадне получаваното от ищеца възнаграждение от по 650 лв.месечно/общо за периода 1625 лв./,при което претенцията за този период се явява основателна за 9048,10 лв.,в който размер следва да се уважи иска.

Предвид изложеното въззивната жалба на ищеца се явява основателна и като такава следва да се уважи,като първоинстанционното решение в отхвърлителната му част до размер на 9048,10 лв.се отмени,и вместо него се постанови друго,с което предявения иск се уважи.

При този изход на делото въззивникът следва да заплати на въззиваемия сторените от него разноски пред въззивната инстанция в размер на 1000лв.-адвокатско възнаграждение.Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар настоящият състав намира за неоснователно с оглед броя на съединените иски, характера и сложността на делото и минималните размери на адвокатските възнаграждения за такъв вид дела по НМРАВ.

Водим от горното,ВрОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на Районен съд Козлодуй от 06.08.2021г.,постановено по гр.д.№ 431/2021г.в частта,в която е отхвърлен предявения иск с правно основание чл.344 ал.1 т.3 вр.чл.225 ал.1 КТ за периода 27.07.2021г.-08.10.2021г.в размер до

9048,10 лв.и вместо него в тази му част

ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА на основание чл.344 ал.1 т.3 вр. чл.225 ал.1 от КТ „АЕЦ Козлодуй” ЕАД,гр.Козлодуй, ЕИК ***, представлявано от Н. М. – Изпълнителен директор, ДА ЗАПЛАТИ на А. Ц. С. от гр.Козлодуй обезщетение на основание чл.225 ал.1 КТ, за времето, през което е останал без работа, поради незаконното уволнение, за периода от 27.07.2021г. до 08.10.2021г., в размер на 9048,10 лева, ведно със законната лихва, от датата на подаване на исковата молба на 13.04.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решението на РС Козлодуй в останалата му част.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, АЕЦ Козлодуй” ЕАД гр.Козлодуй, ЕИК ***, представлявано от Н. М. – Изпълнителен директор да заплати на А. Ц. С. от гр.Козлодуй направените по делото разноски пред въззивната инстанция в размер на 1000 лв.-адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА АЕЦ Козлодуй” ЕАД гр.Козлодуй, ЕИК ***, представлявано от Н. М. – Изпълнителен директор да заплати такса в полза на ОС Враца в размер на 362 лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от уведомяване на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____